Kutlu Doğumun Arkaplanı

> Prof.Dr. Bedri Gencer "Kutlu Doğumun Arkaplanı" başlıklı makalesinde, Mevlid Gecesinden Kutlu Doğum Haftasına giden değişimile, Mevlid-i Nebî'in mîlâdî takvime göre bir tarihe sabitlenmesinin FETÖ projesi olduğunu, akademik tahliller ışığında ortaya koyuyor. Makaleden istifade edileceğini umuyoruz. Makaledeki ara başlıklar site editörümüz tarafından eklenmiş olup, makale metni orijinaldir.

Kutlu Doğum Haftasına Giden Yol

Kutlu Doğum Haftası âdeti, 1989'da **TDV** Yayın Kurulu Başkanı **Süleyman Hayri Bolay**'ın teklifiyle başlamıştı. Geleneksel olarak câmilerde Hicrî takvime göre kutlanan Mevlid Kandili'nden ayrı olarak kitlelere peygamber sevgisini yayma samimî gayesiyle başlatılan Kutlu Doğum Haftası, 1989-1993 yılları arasında Hicrî takvime göre kutlandı.

Ancak **F.G.**'in Erzurum'dan arkadaşı **M. Nuri Yılmaz** 1992'de **Diyanet İşleri Başkanı** olduktan sonra 1994'te 12 Rebiülevvel'deki **Mevlid-i Nebî**, Kutlu Doğum Haftası olarak 14-20 Nisan'a sabitlendi. Güya Efendimizin doğum tarihi Milâdî 20 Nisan 571'e denk geliyormuş! **Hâlbuki o zaman Araplar Milâdî değil, Kamerî takvim kullanırlardı.**

Nisan tevâfuku

Asıl sebep, Gülen'in Nisan'ın son haftasında doğmasıydı! Bir ilin müftü yardımcısı fetöşist, "Peygamberler evlenerek, hocaefendi ise ibadetle şehvetini giderirdi" diye sergerdeyi peygamberlerin de üstüne çıkarmıştı. Dolayısıyla sapıklıkta sınır tanımayan böyle bir zihniyetten Kutlu Doğum Haftasının onun doğum tarihine sabitlenmesi dâhil her şey beklenir.

İslâm dünyasında Mevlid merasimi, Hicrî 604 yılında, **Selahaddin Eyyûbî**'nin enişte si ve **Erbil Atabeği Melik Muzafferüddin Gökbörü** tarafından başlatılmıştı. Mesela **İbni Teymiyye**, ***İktizâu's-Sırâtı'l-Müstakîm*** adlı eserinde Mevlid uygulamasını bid'at olarak gördüğü halde Peygambere muhabbet ve tazim için Mevlidi ihya edenlere bu muhabbet ve içtihatlarından dolayı Allah'ın sevap vereceğini belirtir. **İbni Hacer Askalânî, *el-Hâvî fi'l-Fetâvâ*** adlı esrinde, "Böyle bir günde Mevlid gecesinde Allah'a şükr etmek tam yerindedir. Fakat Mevlid merasiminin Peygamberimizin doğum gününe denk getirilmesine dikkat edilmelidir" der.

Milâdî takvime sabitlendiği 1994'ten sonra Kutlu Doğum kutlamaları, Mevlid'in ruhuna tamamen aykırı bir hal aldı.

Mevlîdin Kutlu Doğum ile Tahrîfi

Birincisi, ***"Muhakkak Allah ve melekleri, peygambere salâtta bulunurlar. Ey***

iman edenler! Ona salâtta, teslimiyetle selâmda bulunun” (Ahzâb, 33/56) âyetindeki gibi, Türkçede “namaz” denen salât, Allah’a kulluk, Rasûlüne ümmetlik vazifemizi birleştiren, dinin direği sayılan kavramdır; temel şartı ise taharettir. Dolayısıyla bırakın abdesti, insanların tuvalete gittikleri necis ayakkabılarla girdikleri salonlarda yapılan Kutlu Doğum faaliyetlerinin bir bereketi olamaz.

Hüseyin Vassâf (2006: 175), ***Mevlid Şerhi Gülzâr-ı Aşk***’da şöyle der: “Ümmet-i Muhammediyye sünnet-i seniyye ile ‘amel ederlerse Hak Te’âlâ gökden rahmet indirip ve yerden bereket ihrâc edip, müstağrak-ı safâ-yı sürûr olurlar ve şerr-i a’dâdan emîndirler. Eğer sünneti terk ederlerse rahmetten bereketten mahrum olup a’dâlarına mağlûb olurlar.”

Âyet ve Sünnetin Yıkıldığı Sözde Kutlamalar

İkincisi, bu kutlamaların bir de nâmahrem kadın ve erkeklerin karışık oturduğu salonlarda yapılması, günahı, bereketsizliği daha da arttırır.

Üçüncüsü, 2007’de nâmahrem kadın ve erkeklerin karışık çektiği salavat klibi, artık işin zıvanadan çıktığını gösteriyordu.

Dördüncüsü, 2017 Kutlu Doğum Haftasında İnegöl Belediyesi Tasavvuf Müziği Kadınlar Korosu’nun konseri, işin tamamen Hıristiyan âdetine dönüştüğünü gösteriyordu. “Abant Konsili Müftüleri” (!) diyalog peşinde koşarken biz 2012’de bu sakatlığa dikkat çekmiştik: “O yüzden maalesef bugün salonlarda yapılan Kutlu Doğum etkinliklerindeki konuşmalarla peygamber sevgisi, bir tür Batı’da ***hagiography*** denen “azizlerin hayat öyküsü”ne çevrilmiş durumdadır” (*http://www.dunyabizim.com/etkinlik/9716/sunnete-uyan-bir-tarafimiz-kaldi-mi*).

Deistik Bir Peygamber Portresi

Beşinci ve ana illet, Kutlu Doğum’da FETÖ’nün deistik din anlayışına uygun bir peygamber portresinin tasviridir. Batı’da sekülerleşmenin özü deizmdir; deizmin de siyonizmin de anavatanı İngiltere’dir. **FETÖ, deistik İslâm projesinin taşeronudur**. Bütün kavramların bulandığı çağımızda, daha önce dikkat çektiğimiz gibi, İslâm’da “**ilhad**” kavramına tekabül eden “**deizm**”in mânâsı da bulanmıştır. İslâm’da “ilhad” denen “deizm”, geniş mânâda dinde otoritenin (Rab-Peygamber-Âlim) inkârıdır; özü, **dinde peygamberin otoritesinin sarsılması, hadis ve sünnetin inkârıdır**. Hadis ve sünnet inkâr edildiğinde Sırât-ı Müstakîm olmaktan çıkan din, Hıristiyanlık gibi bir külte dönüşecektir.

Kur’ân’ın ilk müfessiri kendisidir: “***Muhakkak sen Sırât-ı Müstakîm’e hidayet edersin” (Şûrâ, 52)***. ***“Şüphesiz bu benim Sırât-ı Müstakîmimdir. O halde ona uyun; başka yollara tâbi’ olmayın. Sonra sizi Onun yolundan ayırır. İşte size bunları emr etti” (En’âm, 6/153)***. Birinci âyet, Rasûlullâh aleyhi’s-selâmın Sırât-ı Müstakîm’e irşad ettiğini, ikinci âyet ise onun yolu Sünnetin Sırât-ı Müstakîm olduğunu, müminlerin ona tâbi’ olması gerektiğini beyan eder. Burada Sırât-ı Müstakîm’e emr edilen ittibânın başka âyetlerde doğrudan “bana” diye peygambere emr edilmesi Sırât-ı Müstakîm’in **Tarikat-ı Muhammediyye**, **Sünnet-i Seniyye** olduğunu açıkça gösterir (Âl-i İmran, 3/31). Peygamberlerinin açtığı

yolu Sırât-ı Müstakîm'i tutan müminler, Fâtiha'da "Bizi onun yolu Sırât-ı Müstakîm'de muvaffak eyle" diye dua ederler.

İlhâdın Akademik Yoldan Yayılımı

Son yıllarda mektepliler (ilahiyatçılar) ve alaylıların (acem ajanları) işbirliğiyle ilhad eğilimi, topluma dalga dalga yayılmaktadır. **Yaşar Nuri Öztürk**'ün yaptığı gibi açıkça itiraf edilmeyen bu deizm eğilimini bazıları belli ilahiyatçılarla sınırlı görmektedir. Ancak mesele, bunların ilahiyat camiası tarafından zımnî kabul mânâsına gelen bir suskunlukla karşılanması ve böylece Ankara'dan diğer ilahiyat fakülteleri ve imam-hatip liselerine yayılarak toplumu sarmasıdır. Günümüzde ilhadın yaygınlık derecesi, "Peygamberin Kur'ân'dan başka mucizesi, düsturu ve onun mezhebi yoktu" sloganlarına bakarak ölçülebilir. İlhadın akademik kaynağına bir örnek:

"Şayet bu rivayetler sahih ise, Hz. Peygamber, çevresindeki bazı inanışlardan etkilenmiş ve bir ihtimal olarak bunu zikredebilmiştir. Nitekim onun, deve sütü içmediği halde koyun sütünü içmesiyle farenin Yahudilere benzemesi, dolayısıyla, İsrâîl Oğulları'ndan kaybolan topluluğun fareye çevrildiğini de ya bir beşer olarak kendi zan ve tahmininden, ya da çevre kültüründen kaynaklanmıştır" (Erul 2008: 246). "Hadiste geçen bu sayıyı gerçekten Hz. Peygamber zikretmiş midir? Şayet zikretmişse, bu bilginin kaynağı ve değeri nedir? Verilen bu bilgi modern bilimin verilerine ne derece uygundur?" (…) (Hadiste geçen sadaka çeşitleri için) "Hadiste sayılan bu maddeler, ister doğrudan Hz. Peygamber tarafından verilmiş olsun, isterse bazısı Ebû Hureyre tarafından verilmiş misaller olsun…" (Erul 2010: 128, 129).

Bunu söyleyen bir Yahudi oryantalist değil, ilahiyat ve diyanette görevli, **Bünyamin Erul** isimli bir hadis profesörü! Hadis inkârını hadis tenkidi kılıfıyla sunan bu çevre, peygamberin çevresinden etkilendiği, sahabenin hadis uydurduğu, aralarında tartıştıkları şeyleri hadis diye rivayet ettikleri hezeyanında bulunur. Aynı çevreden biri "erike" hadisini, biri ferd-i mutlak diye "**vilayet-i nisa**" hadisini inkâr eder. Hâlbuki Şâfiî'nin dinin üçte biri saydığı "Ameller niyetlere göredir" hadisi de sadece Hz. Ömer'in rivayetiyle geldiği için **ferd-i mutlaktır**. Freni patlamış kamyon misali hızını alamayan inkâr dalgası hadisten Kur'ân'a yönelir, biri Kur'ân kıssalarını Mekke müşrikleri gibi "**esâtîru'l-evvelîn**" (öncekilerin masalları), biri, Musa-Hızır kıssasını çağdışı bulur. "Ankara Okulu" denen bu grup, adeta deizmde birbirleriyle yarışırlar; züccaciye dükkânına giren fil misali, dinde devirmedik çam, inkâr etmedik nas, akide, kaide bırakmazlar.

Şekilsiz Öz Olmaz

Kutlu Doğum, bu yöndeki akademik faaliyetleri halka tercüme ve telkin vesilesi kılınmıştır. Mesele, FETÖ'nün Kutlu Doğum'u fiilen yönlendirmesi değil, onun **deistik din-Peygamber tasavvuru**nun bu sayede topluma mâl edilmesidir. Özellikle son on dört yıldaki **Kutlu Doğum** programlarındaki akademik ve popüler konuşmaların dayandığı ana tema, müminler için Peygamberin sünnetinin bağlayıcı olmadığıdır. Bu deistik söyleme göre mesele, Peygamberin "nasıl" yaşadığı değil, "ne" kasd ve tavsiye ettiğidir; müminler, onun fiillerine değil, ahlakî gayelerine, sünnetin şekline değil, özüne bakmalıdır, ona uymak, onu aynen taklit etmek değildir vs. "Rahmet peygamberi

insanlığa sevgi ve barış mesajı getirmiştir, peygamberimiz açlıktan karnına taş bağlardı, karıncayı bile incitmez, yetimin başını okşardı vs.” Kısaca bu hoş ama boş sözlerle aktarılan, müminin hayatına hiçbir yansıması olmayan, içi boş bir peygamber sevgisi, ümmetine özünde “ağacı sev, yeşili koru” mesajı vermek için gönderilmiş bir peygamber imajı!

Hz. Peygamber’in çevresinden etkilendiğini söyleyen zatın sözleri, bu hususta fikir vermeye yeter: “Önemli olan iman, önemli olan ibadet, önemli olan ahlak, önemli olan kişilik… Bunları ihmal ediyor, sünneti sakalda, sarıkta, misvakta arıyorsak, asıl sünneti anlamıyoruz demektir. Asıl sünnet dürüstlüktür, samimiyettir, ahlaki olgunluktur, doğruluktur. Bütün bunları gerçekleştiriyorsanız sünneti o zaman yapmış olursunuz (…) Sünnet, Hz. Peygamberin medeniyet projesidir! ”

Deistik Peygamber Tasavvuru

Bu sözler, deistik peygamber tasavvurunun en sade ifadesidir. “**Din samimiyettir**” diyen bir peygamberle rahatlıkla dinler-arası diyalog kurabilirsiniz, ama Yahudilerinkinden ayrı bir tırnak kesme sünnetini gösteren bir peygamberle kuramazsınız! O zaman “Rabbim bana edeb verdi, en güzel edebi verdi” hadisinin belirttiği ilahî edebe mazhar bir Peygambere iman etmeye ne gerek var, “Din samimiyettir” diyen **Konfüçyüs** de bizi pekâlâ irşad edebilir! O da Çin’de büyük “bir medeniyet projesi” geliştirmemiş midir?!

Dinin özü ahlaktır; mesele, bu gayenin “nasıl” gerçekleştirileceğidir. Peygamberler, “ne”de birleşirler, “nasıl”da ayrılırlar. Sünnetin genel adı “tarikat”, İngilizce “way” gibi “yol ve tarz” olarak iki mânâya gelir: Saadet “yol”u *tarîk*, bu yolda yürüme “tarz”ı *sîret*. ***“O, hanginizin amelce daha güzel olduğunu sınamak için ölümü ve hayatı yarattı” (Mülk, 67/2)*** âyetince, insanın tüm hayatını kuşatan bütün “amel”lerin sünnete göre “güzel” (fıtrî) olması esastır. ***“İnsanın neresi ağrırsa canı oradadır”*** sözünce, nasıl fiilen organlarımızı küçük-büyük, önemli-önemsiz diye ayıramazsak amellerimizi de ayıramayız; hepsi önemlidir. Peygamber gibi uyumayan, yemeyen, onun gibi namaz kılamaz.

O yüzden Peygamberimiz, Yahudilerinkinden ayrı bir tırnak kesme tarzını ümmetine sünnet kılmıştır. Yani amelin “ne”si ile “nasıl”ı, özüyle şekli birbirinden ayrılamaz; ne nasıl’da, din (hadis) sünnette, ilim amelde, öz şekilde, hüküm edebde, doğru güzelde içkindir. Amel güzelliğinin bütünlüğü, dinin direği namazda net görülebilir. Lafzen “dua” mânâsına gelen “salât”ın özü “niyaz”, şekli “namaz”dır; bunlar etle tırnak gibi birbirinden ayrılmaz. “Amellerin şekli değil, özü önemlidir” dendiğinde heretik fırkalar gibi rahatlıkla “Bizde namaz yok, niyaz var, Tesettüre ne gerek var, önemli olan iffet hissi” de denebilir!

Amelin özünün şeklinden, değerinin edebinden ayrıldığı modern değer ahlakıyla insanlık derin bir ahlakî kaosa sürüklendiği içindir ki Alasdair MacIntyre, insanlığın selameti için geleneksel edeb ahlakına dönüşü savunmaktadır. Goldziher, Schacht gibi oryantalistlerden sünnet inkârını öğrenen bu ilahiyatçılar, biraz da MacIntyre gibi hikmet peşindeki filozofları okuyarak keşf-i kadime, hakikate yönelseler! Bunlar, ansiklopedik malumatın ötesinde

ilim ile marifet, fiil ile amel, hadis ile sünnet, hüküm ile edeb, örf ile âdet arasındaki farkı kavradıklarında meseleyi de kavrayacaklardır.

Uçurumdan Peygamber Yoluna

Dinin gayesi, müminin Habîbi sayesinde Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmasıdır. **Birinin ahlakını kazanmak, tamamen "onun gibi" olmaktır.** "Onun gibi" olmak, ***"And olsun ki sizin için, sizden Allah'a ve Âhiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça ananlar için Rasûlullâh'da güzel bir üsve vardır" (Ahzâb, 33/21)*** âyetince, O'nu üsve=model almayı gerektirir. Bu ilahiyatçılar, sadece "üsve" kelimesinin Arapça sözlüklerdeki mânâsına baksalar sünnet anlayışlarının batıllığını anlarlar: (أُسْوة : قُدوة، مثالٌ صالح للتشبّه به أُسوة حسنة قُدْوة صالحة في كلّ الأمور,). Demek ki ***üsve=teessî***, Peygamberi her bakımdan model almaktır; onun benzemeyen, uymayan "onun gibi" olamaz. Bugün bir genç bile, sevdiği bir şarkıcı veya futbolcuya her yönüyle benzemeye çalışır, saç ve sakal tipini ona benzetmeye, onun gibi görünme, giyinme ve davranmaya çalışır. Büyüklerin dediği gibi:

Sûretin sîretine şâhiddir

Başka şâhid aramak zâiddir

İslâm âlimleri, bir müminin hayatında uyabileceği sünnetlerin sayısını bile 4000 olarak çıkarmışlardır. Nitekim **İbnü'l-'Arabî** ***"Biri dışında Nebî aleyhi's-selâmın bütün sünnetlerine riayet ettim. Efendimiz, kızı Fatıma'yı evlendirdikten sonra onun evinde tekellüfsüz gecelerdi. Bense kızım olmadığından bunu yapamadım"*** der (Bursevî 1389: III/258). **Nevevî**, Efendimizin nasıl karpuz yediğini bilmediği için hayatı boyunca karpuz yememiş, **Hacıveyiszâde Mustafa (Kurucu) Efendi** de O'nun sıcak suyla abdest aldığına dair bir rivayet bulamadığı için hayatı boyunca sıcak suyla abdest almamıştır (Özdamar 1993: 452). Efendimiz, ***"Ümmetinin fesadı sırasında bir sünnetini bile diriltene yüz şehid ecri"*** müjdeler. Süleyman Çelebi (1990: 117) de *Mevlid*'inde Peygamberin ağzından ümmetine tavsiyede bulunur:

Cehd ide bir sünnetüm terk itmeye

Toğrı yolı koyup eğri gitmeye

Sirât-ı Müstakîm

Kirlenmiş bir çağın kirli zihni, dini, iman ve hikmetin zirvesine çıkmış bu büyüklerden daha iyi anladığını nasıl iddia edebilir? Müminlere düşen, bu ideal örneklere bakarak bütün bu sünnetlere uyamasa bile en azından sırt çevirmemesi, içinde bir gün uyma özlemi taşımasıdır. İlgili âyetlerin ve ***"Her bid'at dalalet, her dalalet ateştedir"*** hadis-i şerifinin belirttiği gibi, **Peygamber Yolu Sırât-ı Müstakîm'i tutmak hidayet, tersine sünnetlere sırt çevirmek, dalaletin, nasipsizliğin göstergesidir.** İslâm âlimleri, sakal, sarık, misvak gibi mütevatir müekked sünnetleri inkâr edenin dinden çıkacağını beyan ederler. "İnandıkları gibi yaşamayanlar yaşadıkları gibi

inanırlar” düsturunca, sünnetleri inkâr eden başkalarını da ettirmeye çalışır; **deizm**e sürüklendiğinin farkında olmadan sünnete uyanları **selefî**likle suçlar. Bazıları, sünnete çağıran birini aynı anda “selefî, hurûfî, bâtınî” olmakla suçlayacak kadar cehalet denizinin dip sularında yüzer. **“Türk Sünnîliği”** gibi siyonist projelere âlet olanların samimî ehl-i sünneti “selefî proje” olmakla ithamı “Kişi karşısındakini kendi gibi bilir” sözüyle açıklanabilir.

Din, **peygamberin açtığı yol=Sünnet=Sırât-ı Müstakîm**’dir; bu, ümmetin beka ve saadetinin yegâne yoludur. İslâm tarihinde bunun bayraktarlığını yapmış milletimiz, peygamberin ve dinin altının oyulmasına göz yumamaz. Devletin bütün kurumlarından deistik zihniyeti temizlemeden FETÖ’cü kadroları temizlemek, ürediği bataklığı kurutmadan boşuna sivrisinekleri öldürmeye benzer. Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan’ın son Kutlu Doğum konuşmasındaki “ehl-i sünnet ve sünnet-i seniyye” vurgusu, milletimizin yüreğine su serpen bir manifesto olmuştur: “Onun hayatı, sadece ümmeti için değil, kendisinden sonra gelen tüm insanlık için de en güzel rehberdir. Resul-i Ekrem’in ahlakı, tavsiyeleri ve sünnet-i seniyyesi, Müslümanlar için dünya ve ahiret saadetinin pusulasıdır… Yapmamız gereken tek şey Kur’an’a, sünnet-i seniyyeye, ehli sünnet geleneğine sahip olduğumuz müktesebata ve bunların ışığında birliğimize, beraberliğimize, kardeşliğimize yeniden sarılmaktır.”

Prof. Dr. Bedri GENCER

KAYNAKÇA

Bursevî, İsmail Hakkı (1389) *Rûhu’l-Beyân fî Tefsîri’l-Kur‟ân*. İstanbul.

Erul, Bünyamin (2008) *Sahabenin Sünnet Anlayışı*. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı.

—— (2010) *Hadislerin Dili, İlk Hadis Belgesi Hemmâm’ın Sahifesi, Tertip, Terceme, Yorum*. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı.

Özdamar, Mustafa (1993) *Hacı Veyiszâde*. İstanbul: Kırk Kandil.

Süleyman Çelebi (1990) *Mevlid (Vesîlet-ün-Necât)*. Faruk Kadri Timurtaş (yay.), İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı.

Vassâf, Hüseyin (2006) *Mevlid Şerhi Gülzâr-ı Aşk*. Mustafa Tatçı, Musa Yıldız, Kaplan Üstüner (yay.), İstanbul: Dergâh.